יו) מה כה, כם מוער עו בנהי, גם עברו עו א, ד) מנחר' קג ב ולקמן פ״ח הל״א, ה) ובעט ר״א, ו) ברכר' כד א מנחו' קג, 1) הליוקי, ה) שם עדיות פ״ה מ״א, ע) מכשירין פ״ו מ״ה, י) מנחות קד א, כ) תוספתא

۵.

שנקום כוינו נוייב לנושיקונו הור לפישינו והחו דבעינן רביעית שלם בקרוש ולא סגי רביעית משום דקרוש לאו בר מזיגה הוא: א**סיא דר"נ.**

דאמר אף ביין רביעית בעינן כר"ש דמתניתין דאמר כולן ברביעית ולית ליה לר"י הא דאמרינן

לטנני כות בנפישינו וכינו פים נו יים לחנונית בסמוך דקרוש לאו בר מזיגה הוא: ועהרו דמה משום נבילה. שלא היה בו רביעית וכל שאינו

משום לכפילום. עלם היה כו רפיעת וכל מחילו רפיעית לכשיקרש לא יהיה בו כזית ואין בו טומאת נכילה: עד למה. דם היה בה שטהרו אותו משום נבילה: ולא אשגת כיה. ולא השיב לו רי סימון דבר: ה"ג ושאל לריב"ל וא"ל וכו': ה"ג ובאש לר"א על דלא וכו'. והרע לר"א על ר' סימון על שלא השיב לו על שאלתו: מהני הדין ה"בה מימון על שלא השיב לו על שאלתו: מהני הדין

עובדא. סיפר המעשה (שחטו) [שמתה] הפרדת של בית רבי וטהר דמה משום נבילה: א"ל ר"י

בר ביסנא לר' סימון. בדרך שאלה אם עד רביעית הוא דטיהרו אבל יותר מכאן טמא או

לפיער האם לשיאר שפכל יותר מכלון שמח מו אפילו יותר מרביעית טהאר: ובעש ביה. רבי סימון ודחף אותו בסנדלו. ל״א גער בו: א״ל ר״ו. לר׳ סימון משום דשאל לך דבר חורה את מימף ביה בממיה: א״ל. הא דלא השבמי לו החוגן שלא היתה דעתי מיושבת בעת ההיא: זם

שלוקה חטים לשנה. שאין לו קרקע לזרוע והיינו חייו תלואים שאינו יודע אם יהיו לו מעות לשנה

הבאה: ה"ג סדקי. מוכר תבואה למי שאין לו וזה הלוקח אופה משבת לשבת ולילה ויומס רמז

לשבת שהיום הולך אחר הלילה: זה הלוקח מן הפלטר. מן הנחתום שאולי לא יהא לו לנחתום

הפנטר. מן הממחם שחור מה יהם כו ממחם למכור: ואנא אפלטר המיך. ואין דעתי מיושבת עלי להשיב לו: ה"ג ומאי דרון. מאי הוי עלה אם יותר מרביעית טמא או טהור: העיד ריב"ב. מתניתין היא בפ"ץ דעדיות: על דם נבלום שהוא מתניתין היא בפ"ץ דעדיות: על דם נבלום שהוא

שהור. וקס"ד טהור לגמרי קאמר אפילו ביותר מרביעית: ופריך מהו טהור. שהוא טהור להכשיר

הזרעים שאינו מכשיר אלא דם השוחת בשעת שחיטה אבל לטמא מודה ריב"ב שדם נבלות מטמא:

ו**משני סמן סנינן.** במכשירין פייר: ו**אין לנו כיולא** בו. וקס"ד שאין לנו דם כיולא שאינו מכשיר ומטמא ש"מ דם נבלה אפילו טמויי לא מטמא:

ומטחח ש"מ דם נבנה חפינו טמויי לח מטחה? ה"ג ואין לנו כיולא בו כשיעור טומאסו וכו'. וה"פ דקשיא ליה דלמא הא דאינו כיולא בו היינו לענין שיטמא הדם כבשרו אלא השרץ שדמו נמי מטמא בכעדשה ואפילו הדם ללול אבל דמו של מטמא בכעדשה ואפילו הדם ללול אבל דמו של

מטמת בכעדשה והפינו הדם לנול הבג דמו של
נגלה מיהו מטמא כשהיא רביעית וטומאחו מדרבנן
דביעית כשיקרוש יעמוד על כזית ומסחלף בנבלה
ממש: מ"ד טמא. והיינו ריב"ל לעיל כר"י דאמר
בפ"ד דעדיות שב"ה מטמאין דם נבלה: ומ"ד
טהור. דהיינו מסנימין דמנשירין כר"י בן במירא:
ב"ג א"ל רב אבדומי דמן נחוסה ואום. ושפיר
ב"ג א"ל רב אבדומי דמן נחוסה ואום. ושפיר

קאמרת דר"י הוא דמטמא דרבי יהודה מורה הוראות דבי נשיאה הוי שהרי פרדות של בית רבי היה ור"י הורה דיתר מרביעית טמא כשמעתתיה: קווץ. מי שהוא בעל שיער לא יתרום שמא יביא

קורן. מי שהוח בענ שיער כח ימרום שתח יכים בערו וקוון הוח מלשון קוולותיו מלחלים ורמצ"ים פירש עני ונכבל להון מלשון קלחי בחיי. היי מספסין בקינקין. היו משפשפין בשיער התורם אם היו שערותיו דבוקים מחמת זיעה ולואה. ל"א קינקי הוא חלוק של למר שיש לו ממין ונשהיה התורם לבש למר שיש לו ממין ונשהיה התורם לבש בלאות שבר היו מכרדין ונשהיה התורם לבש בלאות שבר היו שרווי ברוחיו ברוחיות התורם

הדא דידן הווס. מדה שהימה לנו מקדמים: **ה"ג ולמה לא קרי לה עסיקסא.** שהרי צזמן ההוא לא הימה המדה ההיא וכבר עברה והל"ל הדא עמיקסא כדאמר ר"מ דאף ר"י היא בדון הוחם. מדה שהיתה לנו מקדמים: ה"ג ולמה לא קרי לה עסיקסא. שהרי בזמן ההוא לה מיתה ההיא וכבר עברה ומידי בדער עברה מ"א אין לקרומה ישנה כיון שהיתה הביש ל מ"ח: ומשני בצון דהוות ביושרי אות עסיקסא משום שבסחם מרציעים ואיים ביושר אירת בב"ן ביושר אותר השבר הוות זעירא ורבתו האיים ולא אועירא כמה דהות וצירא ורבתו אירת המסר הקופות בשות למיום הפוחם המלח משלם מלום לה למי מקקב לא משלם מלום מלום בצון דהוה ביושר אירת המסרין ודמפו לקופה שיהא שקלו בתרומה והנחת המחלה היושר שרעור של היא מתקרב לא משלם מלום. האיים ביושר שרעור של היא מתקרב לא משלם וליא משלם האילו להיא מין יבש ביושר ליום בר ביישר לל היה למושר לכות שכנה נתרוו האיים בשם ר' יוםי בן פוז ור' יוםי בר בייבר לכות שכנה נתרוו האיים היום בשם ר' יוםי בן פוז ור' יוםי בר בייבר ללון לכות שכנה נתרוו האיים של אצבעיים על אצבעיים על הצבעים על הצבעים של הפתח האחרת האיים המחלם האיים המתקר האומר של הפתח האחרת האותר של הדבעים מל היה מכסה הראשונה של שכל החימו האותר האחרת האות ההתה האחרת האחרת האחרת האחרת האחרת האחרת האחרת האחרת האחרת האות ההות האחרת האחרת האחרת האחרת האחרת האחרת האחרת האחרת האחרת האות ההות האחרת האחר

יונום הכסף שבקופה וינית בקופה האחרת אבל אם היה מכוסה אין לחוש. תניא בחוספתא פ"ב מרם את הראשונה לשם ארץ ישראל ועל כל ישראל וחיפה בקטבליות מפני שבני סוריא באין ושוקלין עליה. תרם את השניה ואמר הרי זה לשם עמון ומואב פי' ישראל שדרים בעמון ומואב ומכרכין המוקפין לארץ ישראל וחיפה בקטבליות מפני שאנשי בבל באין ושוקלין עליה. מרם את השלישית ואמר הרי זו מבבל וממדינות הרחוחות ועל כל ישראל ולא היה מחפה וזו היתה

תקלין חדתין ולמס קרי ליה עסיקא. מאחר שזוכרה שמדדו בה בימיו: ה"ג מן בגין כו' כמס דסום. והיינו עתיקא כמו שהיתה קודם קטנה: ה"ג אמר רבי יותן הדא דידן כו'. והכי אמרי בבבלי שם אר"י ממנייתא קדמייתא דהוות בעבריא הוות ימירא על דא רבעא דירן זו. והכי תחני בכפני שם חרי" מתחימם קדמייתם קדמייתם קדמייתם קדמייתם קדמייתם קדמייתם קדמייתם ל החות מנודל עו לה לבעם שובום: מתדיבת האלבעות: הייג פני נבש. שיעורן של נוש. במדיבת האלבעות: הייג פני נבש. שיעורן של נוש. במדיבת האלבעות: הייג פוי נבש. ובקרוש רביעית שלמה בעינן דלאו בר מזוגה היא? מוגה אבל בלי של מדר לביני תם להיי בר"י פור. והוא בריית אל מולה במיל מואר לביל ב"ש מעוהרן. דאינו מבדר לעמוא כבילה במים מושרין. דאינו בכבר לעמוא כבילה במים מושרין. דאינו בכבר לעמוא כביל הביות ואל שורת משקין כוי. וב"ה מעומלון אמר רבי יושי בד" אף בשנימוא בית לל לא עימוא אלא בדם שיש בו רביעית האלי לוכול למחל שלח בישועה לביל לעמוא לוו עד כמה ואל אשגה ביה על השיבו כלום: השה לוו עד כמה ואל אשגה ביה. אל השיבו כלום: עד רביעית שהוה לא אשגה ביה. אל השיבו כלום: עד רביעית שהוה לה"א. הרכיעית: על האיבו כלום: בליש עוברה מתון שובר אל השיבו כלום: בליעות שהר רביעים שהור כלות בהדיש מובר במים מון שובדא. מתם שטיהרו בכיעות שובדה מתון בדים מיון שובדא. מתם שטיהרו ביל של שלא השיב רבי מימון: הדין עובדא. מתם שטיהרו על לו' עד למפי ולח חשבה ידי. לה השיבו כמום מער בעיים עסור לו'. כר"י בר"י והתם לה היה על שלה בעד בעיים עסור לו'. כר"י בר"י והתם לה היה על שלה היה כמו שסיפרה רני סימון: עד רנישים שסור לה להשיב רני סימון: מדי עובד לה להשיב רני סימון: מדי עובד לה להשיב רני סימון: עד רנישים שסור לה להשיב הל לחוח לסכן ס היין: ונעיש דבב להם של במוש במים הדי ולה לחוח לה כן סדין: ונעיש דבב להם להי למת מרישו והדק ממתים שקף לה שלה במוש במוש במוש לה במוש במוש לה מושל לה במוש לה מושל לה במוש של היים לה לה לה ויום שלה של היים לה לה לה ויום שלה של היים לה לה לה ויום שלה שלה לה מושל לה משרבים שלה של היים של היים לה לה לה ויום שלה של היים של היים לה לה לה ויום שלה לה מושל הל מושל לה מוש

לפה דבר: ויאות. מה דאמר טמא כריי: דר"י מודה הוראה דבים נשיא הוה. ומאן פדתת דבים רבי היה והורה בשמעתיה דפחות מרביעית הוה שם ולכן טיהמום: בתתבי' בפרגוד מפוח. ארוך וכפול פן יחשדוהו שהטומין שם ממעות הלשהם מעוך הלשפה. על ידי שלקח ממנה: בב" קווף. בעל שיער וגירסת הרמצ"ים קבץ והוא עני שתאה למעות וכן כבל להון כמו קוד? על יד: מפספסין בקלקין. בגדי למר כמו בשבח הקלקים והיו מפרידין הנימות שלא יחשדהו שעמן בחובן: מדברין היו עמו. כדי שלא יטמין בפיו: וימלא פומו מוי. מולא פיו מים וג"כ לא יהיה יכול להטמין בפיו: מפני הברכה. שלריך לבדך על ההפרשה ימלא פיו מים וג"כ לא יהיה יכול להטמין בפיו: מפני הברכה. שלריך לבדך על ההפרשה שבכולן. מפורש לווי להיית נקי מהבריות כמו מידי שמים: בחברי של בים ר"ג כו? שהיו רוץ שיגע מהים לקרבנות וזרקו ללשבה בשבה שהוא מורם והמורם מתכוין ודוחפו שהיו היו לי מורם בביב האות בורם והלחם, כמו מגל זו מהלשכה לקופה של גי סאין שחורם בה: ג' פעמים. דרך הממים הוא כן. כמו מגל זו המלשכה לחוב. מרון על הקטבלא רק בשלישית והפרום מן התרום וכשמחפה נעשו המחופים שירים וחורם ממה שעל הקטבלא רק בשלישית וייפרום. מן התרום ושלות ממהם עד שורם ממה של הקטבלא רק בשלישית וייפרום. מן התרום ושלות ממהם עד שגומרה בדלקמן: לשם א"י. שהראשונה היתה להיה לדיך לחפות שלוקח ממנה עד שגומרה כדלקמן: לשם א"י. שהראשונה היתה להיי לדיך לחפות שלוקח ממנה עד שגומרה כדלקמן: לשם א"י. שהראשונה היתה

כום רבי יוםי בשם ר' יוםי בן פזי ור' יוםי בר ביבי בשם ר' שמואל אצבעיים על אצבעיים על רום אצבע ומחצה ושליש אצבע, ב(תני^ם יבש כזית אגבע ובווזבון וטע ט אגבע. קווני בט כוון. דברי רבי נתן) רבגן דקיסרי (א)ורבי יוסי בר ביבי בשם שמואל אתיא דר' נתן ^[2]כר"ש כמה דר"ש אמר ברביעית כן אמר ר' נתן ברביעית לכשיקרש ויהא בו כזית רבי סימון בשם ריב"ל מעשה? בפרדת רבי שמתה ומהרו את דמה משום נבילה ושאל (ב) רבי אליעזר את ר' מימון עד כמה ולא אשגח ביה ושאל לריב"ל וא"ל עד רביעית מהור יותר מרביעית ממא ©ובאש לר"א על (עד) דלא חזר ליה ר' סימון שמועתא רב ביבי הוה יתיב מתני הדין שהוא מהור מהו מהור מהור מלהכשיר אבל לממות מממא תמן" תניגן ידם השרץ כבשרו מממא ואינו מכשיר ואין לנו [ה]כיוצא בו ושיעור מומאתו שדמו מממא כבשרו אמר רבי יוסי פליגי בה תרין אמוראין . חד אמר ממא וחד אמר מהור מאן דאמר ממא כרבי יהודה ומ"ד מהור כר' יהושע בן פתורה (נ״ה רב אבוה דאימן אחתיה דר' יהודה וכו') אמר ליה רב אבדומה דמן נחותה ויאות[?] דרבי יהודה מוריינא דבי נשיאה הוה: שמא יעני ויאמרו כו': תני רבי ישמעאל ^דקווץ לא יתרום מפני החשר תני הגוברין היו מפספסין בקילקין תני? מדברין היו עמו משעה שהוא נכנם עד שעה שהוא יוצא וימלא פומיה מוי א"ר תנחומא וווו מפני הברכה (ד)רבי שמואל בר נחמן בשם רבי יונתן בתורה ובנביאים ובכתובים מצאנו שאדם צריך לצאת ידי הבריות כדרך שהוא צריך לצאת ידי המקום בתורה מנין דכתיב ²והייתם נקיים מה' ומישראל בנביאים מנין דכתיב 3אל נקיים מה זמישה בנביהים מנין זכונים אלחים ה' וגו' וישראל הוא ידע בכתובים מנין דכתיב 1 ומצא הן ושכל מוב בעיני אלחים ואדם גמליאל זוגא (ה) שאל לרבי יוםי בר רבי בון איזהו המחוור שבכולם אמר ליה והייתם נקיים מה' ומישראל:

ומישראל: הלכה ג מתני' של בית רבן גמליאל היה נכנם ושקלו בין אצבעותיו וזרקו לפני התורם והתורם מתכוין (י)ודחפו לתוך הקופה "אין התורם תורם עד שהוא אומר לְהם אתרום והן אומרין לו תרום תרום תרום שלש פעמים יתרם את הראשונה וחיפה בקטבליאות השניה וחיפה בקטבליאות השלישית (י) לא היה מחפה ולמה היה מחפה שמא ישכח ויתרום מן הדבר התרום תרם את הראשונה לשם ארץ ישראל והשניה לשם כרכים המוקפין לה והשלישית לשם בבל ולשם מדי ולשם המוקפין לה והשלישית לשם בבל ולשם מדי ולשם

ים בבל ולשם כודי ולשם מחום המימין שלא ימשדנו שהטמין המעות מחוכו. כבל ולשם בודי ולשם מחכום במדינות מדבנין היו עם הסוכם. כדי שלא ימן דבר בחוך פיו: ופריך וימלא פומיה מוי. היה לו למלאות פיו מים ולא היו לריכין לדבר עמו: מפני הברכה. שחייב התוכם לברך על התרומה כדרך שמברכין על הפרשת תרומת עמו: מפני הברכה. שחייב התוכם לברך על התרומה כדרך שמברכין על הפרשת תרומת הגורן: איזהו המחוור שככולן. איזהו מהפסוקים מבורר ומפורש שבכולן שלריך לנקות עלמו לפני בני אדם:

הלבה ג מתגי' וזורקו לפני הסוכם. ממכוונים היו שיפלו שקליהם למוך הקופה ויקנו מהם קרצות לצור ולא יהיו משירי הלשכה: ג' פעמים. על כל פעם ופעם היה אומר אמרום והם אומרים תרום וכן דרך לשון חכמים להיות משולש: סרם אם הראשונה. הקופות הגדולות של ט' פאין שתרם מן הלשכה היו מכוסות במטפחות ואח"כ כשתרם מסן בקופות הקטנות של ג' סאין היה תורם הקופה הקטנה שכתב עליה א' מאחת מקופות הגדולות ומכסה אותה במטפחת ואח"כ מגלה הקטנה שכתב עליה א' מאחת מקופות הגדולות ומכסה אותה במטפחת ואח"כ מגלה הקופה הגדולה השניה וממלא ממנה קופה הקטנה שכחוב עליה ב' ומכסה אוחה וכן בשלישית אלא שלא היה מכסה אוחה לסימן שממנה יתחיל בפרוס העלרת: הראשונה לשם א"ינ. שהן שלחו שקליהם חחלה: ושניה לשום כרכים המוקפין. כגון עמון ומואב ומיהו בכל פעם היו חורמין על שם כל ישראל על הגבוי ועל העחיד לגבוח ולא הזכיר התנא חלוקי מקומות הללו אלא להודיען שחקנו ג' פרקים אלו כדי שיחנו מקומות

באה מא"י: כרכים המוקפין. היינו מקומות הסמוכים שהיו מביאין בשניה: לשם בכל כו'

עין משפם נר מצוה

ים א מיי׳ פרק י״ח משבת הל״ב: ב מיי׳ פרק א מאה״ט

:סל״ד בא ג מיי' פרק י מטומאת אוכלין הלכה ג:

בב ד מיי׳ פרק ב משקלים הל"י ובהשגות:

בג ה מיי שם הלכה ה: בד ו מיי שם הליו:

נוסחת הבבלי

ר"י בר' ביבין בשם ר' (א) שמוחל: (ב) ושחל כ׳ חלעור: שתוחכ. (ב) ושחל כי חלטור. (ג) בר ביסנא עד כוי: (ד) ר"ש בשם כי נתן בתורה כוי: (ה) שאל את כי יוסי בר ביבי (וו) שמת לתו ל יוטי פו פפים איזהו כו': (ו) ודוחפה לקופה כו': (ו) לא היה מחפה שמא ישכח את התרום ויתרום את דבר התרום כו':

הגהות הגר"א

[א] ה"ג ולמה קרי ליה עתיקא מן בגין דהוה ביומי' זעירא ורבתא ואיזעירת כמ' דהוה לפ"ל: [ב] נ"ב אמר רי יומען הדל דידן היא חלי שמיני טברנית הישנה כי כאן הוא מקומו של רי יומען הנ"ל ולא לעיל מינה, וריה בבבלי שם אר"י לעיל נמינה. וכיים בכבני שם חוריים תמנייתא קדמייתא דהות בטבריא הות יתירא על דא רבעא ובה טאת ישילו של זמ לפעמ וביט משערין רביעית של פסח. וגירסת הספרים שיבוש: [ג] ג״ל אתיא דר' נתן כר' יוסי ב"ר ב"ר יהודה כו'. והוא ברייתא מובא בבצלי שבת (עו.) דר' נתן ור"י ב"י אמרו דבר אחד דתני התם בי מנונר זבו טוח זמני המנס דם נבילה ב"ש מטהרין וכו" וב"ה מטמאין א"ר יוסי ב"י אף לפית או ממתחן מית יוטי כי מן ב כשטיתאו ב"ה אלא בדם שיש בו רביעית הואיל ויכול לקרוש ולעמוד על כזית שהוא שיעור נבילה לטתא אדם והיינו אתרו לכים לפנמו מדם דם מ ד"א שבסית כשנימוח הוי רביעית אלמא כר"י בר"י מתוקמא: [ד] ה"ג מהו כדון ממוקמנו. [ין שי ג' מוש פון מנינל העיד ר' יהושע וכו': [ה] ה"ג ואין לנו כיוצא כו דילמא לשיעור טומאמו שדמו מטמא כבשרו וכו׳. ועיין בק״ע:

ציון ירושלים

מפני הברכה. עי' פי' מהרא"פ ועיין שו"ת ח"ל סי' קכא:

גליון הש"ם

ואו עי׳ שו"ת אא"ו הח"ל סימן

תורה אור השלם

 וְהְיוּ חַיִּיךְ תְּלָאִים לְךְ מַנֶּגֶד וּפְחַדְתְּ לַיְלָה וְיוֹמְם וְלֹא תַאֲמִין בְּחַיֵּיךְ: דברים כח סו 2. וְנַבְבְּשָׁה הָאָרץ לִפְנֵי יִיְּ 2. וְיִּבְּבְּשְׁיוֹ יְיִאָּמֵּן יְנְּבְּ וְאָחֵר תְּשָׁבוּ וְהְיִיתֶה נְּקְיִים מַיְיְ הַזֹּאַת לְכָם לַאֲחָוָה לְפְנֵי יְיָ:

במדבר לב כב במדבר לב כב 3. אַל אֱלֹהִים יִיְ אֵל אֱלֹהִים יְיָ הוא יבע וישראל הוא ידע אם בְּמֶרֶד וִאִם בְּמַעַל בַּיִי אַל תושיענו היום הוה:

יהושע כב כב 4. וּמְצָא חַן וְשַׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי משלי ג ד אַלהִים וְאָדָם:

בט"מ שבות יעקב סימן כ"צ שהאריך בפירוש אחר בכלי ששמו פוסקין ופירושו דחוק ומ"ש עיקר: **על רום אלבע ומחלה ושליש אלבע.** עיין חוס' בפסחים ק"ט א' ד"ה רביעית שמיישב לסוגיא זו

משנת אליהו שקר: דמיירי באלבעיים ליפורים כו' ע"ש בארוכה: **מוריינא דבי נשיאם הוה**. עיין במנחות ק"ג ב' אוגא או אוגא או